

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 17068/2022
02.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Водовод и канализација“ из Новог Пазара, чији је пуномоћник Денис Мурић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2885/21 од 05.04.2022. године, у седници већа одржаној 02.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2885/21 од 05.04.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2885/21 од 05.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2885/21 од 05.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Пазару П 1352/20 од 01.09.2021. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев и укинута решење о извршењу Јавног извршитеља Мила Дурутовића ИИвк ../17 од 07.03.2018. године у обавезујућем делу за већи износ дуга од 63.488,00 динара који је досуђен пресудом Основног суда у Новом Пазару П 883/19 од 16.01.2020. године, до траженог износа од 476.134,00 динара, као и за већи износ трошкова извршног поступка од 2.191,16 динара до тражених 16.885,06 динара и обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.928,88 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев и укинута решење о извршењу Јавног извршитеља Мила Дурутовића ИИвк ../17 од 07.03.2018. године у обавезујућем делу за већи износ главног дуга од 63.488,00 динара који је досуђен пресудом Основног суда у Новом Пазару П 883/19 од 16.01.2020. године до траженог износа од 476.134,00 динара, као и за већи износ трошкова извршног поступка од 2.191,16 динара до тражених 16.885,06 динара, након оцене да је потраживање тужиоца за извршену испоруку пијаће воде за период од пре 12.07.2016. године застарело, применом члана 378. став 1. тачка 1. Закона о облигационим односима, јер је тужилац предлог за извршење на основу веродостојне исправе поднео 12.07.2017. године. Ово због тога што према утврђеном чињеничном стању тужени није предузетник, нити власник неког од облика привредних субјеката, нити је услуга испоруке пијаће воде извршена у пословном простору туженог у ком се обавља привредна делатност, већ у једној просторији која се налази у склопу породичног домаћинства туженог, а у којој се налази шаткарски клуб као непрофитно удружење, па за потраживање накнаде за испоручену воду важи једногодишњи рок застарелости, а не општи рок застарелости потраживања прописан чланом 371. истог закона.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда да за потраживање накнаде за испоручену воду за потребе домаћинства важи једногодишњи рок застарелости, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред наведеног, ревизијом се оспорава оцена доказа и правилно утврђено чињенично стање, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије. Тужилац није уз ревизију доставио правноснажане пресуде из којих би произлазило да је на другачији начин одлучивано у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Предлог за извршење у овој правној ствари поднет је 12.07.2017. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је износ од 412.646,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења предлога за извршење (1 евро=120,1670 динара) представља динарску противвредност 3.433,94 евра.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога за извршење, то ревизија тужиоца није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**